

Ranjini . R.

12

விவமயம்

யாழ்ப்பானைம் வடமராட்சிப்பகுதிக்
 கட்டைவேலிக் கோவிற்பற்றைச் சார்ந்த
 தென்னல்வாய் அம்பதி வாசரூம்
 உயர்தவச் சைவ வேளாண்குல திலகரூம்
 ஆகிய மேதக்க
காசிநாதர் கணபதிப்பிள்ளை
 அவர்களின்
 சிரேட்ட புதல்வனைய் உதித்துப்
 புதுமணம் கமழும் சோலைகூழ்ந்த
 வசாவிளான் அம்பதியை வசிப்பிடமாகக்கொண்ட
 திருவாளர் கம்பளை
இரத்தினசிங்கம் அவர்களது
 யாக்கை மறைவு குறித்த

நினைவு மலர்

1980

12%

குதிரையப்பிள்ளையா வாணியப்புரை
 தென்றா சீற்றாற்புற்றிராகி ஸ்ரீமத்திராம
 வினாக்கள் தீபங்கூ பிராண்தாந்திர
 யநூல்காடு செந்தாந்தாலே செந்த சுந்தரப்பா
 கங்காவறி யகிர
 வீரப்பிப்பிராகை ராதாகிரியா
 சுரியன்ரமிட
 பூஷக்கீர் ப்ராண்தை ப்ராவிரி
 குதிரையோகி வினாயக வினாயகபு
 ராணகவீச்வாயப்பிப்பிரி யகிரபங்கூ ராதாகிரியா
 ரீவீபவ்க ராதாகிரை
 தீநாகர்வை வ்வாண்திராந்திரா
 தூஷ்ணி மதாவ வாங்கை

வினாக்கள்

எ

சிவமயம்

அமரரான

திருவாளர் க. இரத்தினசிங்கம் அவர்கள்

தோற்றம்:

10 — 5 — 1908

மறைவு:

11 — 6 — 80

திரு அருட் பாக்கள்

தேவாரம்

திருநூனசம்பந்தர்

வந்தித் திருக்கும் அடியார் தங்கள் வருமேல் விணையோடு
பந்தித் திருந்த பாவம் தீர்க்கும் பரமன் உறைகோயில்
முந்தி எழுந்த முழவி ஞேசை முதுகல் வரைகண்மேல்
அந்திப் பிறைவந் தனையும் சாரல் அண்ணுமலை யாரே.

தாயினும் நல்ல தலைவரென் றடியார்
தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
வாயினும் மனத்து மருவிநின் றகலா
மாண்பினர் காண்பல வேடர்
நோயிலும் பிணியுந் தொழிலர்பால் நீக்கி
நுழைதரு நூளினர் நூலம்
கோயிலும் கணையும் கடலுடன் குழந்த
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

திருநாவுக்கரசுவாமிகள்

எண்மேலும் எண்ணம் உடையாய் போற்றி
ஏறரிய வேறுங் குணத்தாய் போற்றி
பண்மேலே பாவித் திருந்தாய் போற்றி
பண்ணைடியாழ் வீணைபயின்றுய் போற்றி
விண்மேலும் மேலும் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
மேலார்கண் மேவார்கண் மேலாய் போற்றி
கண்மேலுங் கண்ணேன் றுடையாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

நீருகி நீறுமிழும் நெருப் மாகி
நினைவாகி நினைவினிய மலையான் மங்கை
கூருகிக் கூற்றுகிக் கோரு மாகிக்
குணமாகிக் குறையாத வுவகைக் கண்ணீர்

ஆருத் ஆனந்தத் தடியார் செய்த
அனுசாரம் பொறுத்தருளி யவர்மே லென்றும்
சிறுத் பெருமானைத் திருமாற் பேற்றெம்
செம்பவளக் குன்றினைச்சென் றடைந்தேன் நானே.

குந்தரழுர்த்தி கவாமிகள்

நானும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பும்
ஞானசம் பந்தனுக் குலகவர் முன்
தாளம் ஈந்தவன் பாடலுக் கிரங்கும்
தன்மை யாளனை என்மனக் கருத்தை
ஆனும் பூதங்கள் பாடநின் ரூடும்
அங்கணன்றனை யெங்கண மிறைஞ்சும்
கோளி விப்பெருங் கோயிலு ளானைக்
கோலக் காவினிற் கண்டுகொண் டேனே.

திருவாசகம்

மாணிக்கவாசக கவாமிகள்

வழங்கு கிண்றூய்க்குன் அருளா ரமுத்ததை
வாரிக் கொண்டு
விழுங்கு கிண்றேன் விக்கினேன் வினையேன்
என்விதி யின்மையால்
தழங்கருந் தேனன் தண்ணீர் பருகத்தந்
துய்யக் கொள்ளாய்
அழுங்கு கிண்றேன் உடையாய் அடியேனுன்
அடைக் கலமே.

திருவிசைப்பா

பரந்தசெஞ் சுட்ரோ பரிதியோ மின்னே
பவனத்தின் குழவியோ பசம்பொன்
சொரிந்த சிந்தூரமோ தூமணித் திரளோ
சுந்தரத் தரசிது வென்னத்
தெரிந்தவை திகர்வாழ் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழம்ரகீழ் நின்ற
வரிந்தவெஞ் சிலைக்கை மைந்தனை யஞ்சொல்
மையல்கொண் டையுறும் வகையே.

திருப்பஸ்லாண்டு

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்திலணி
 யுடையா திரைநாள் |
 நாரா யண்ணெடு நான்முகன் அங்கி
 இரவியும் இந்திரனும் |
 தேரார் விதியில் தேவர் குழாங்கள்
 திசையென்ததும் நிறைந்து |
 பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும்
 பஸ்லாண்டு கூறுதுமே.

புராணம்

உலகெலாம் உணர்ந் தோதற் கரியவன்
 நிலவலாவிய நீர்மலி வேணியன் |
 அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
 மலர்சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

திருப்புகழ்

கருப்பத் தூறிப் பிறவாதே
 கனக்கப் பாடுற் றழலாதே |
 திருப்பொற் பாதத் தனுழுதி
 சிறக்கப் பாலித் தருள்வாயே |
 பரப்பற் றுருக்குரி யோனே
 பரந்தப் பாலுக்கணி யோனே |
 திருக்கைச் சேவற்கொடி யோனே
 செகத்திற் சோதிப் பெருமானே.

பட்டினத்தார் பாடல்

முடிசார்ந்த மன்னரும் மற்றுமுள் ஓராரும் முடிவிலொரு
 பிடிசாம்ப ராய்வெந்து மண்ணைதுகண்டு பின்னுமிந்தப்
 படிசார்ந்த வாழ்வை நினைப்பதல்லால் பொன்னினம்பலவர்
 அடிசார்ந்து நாமுய்ய வேண்டுமென்றே யறிவாரிலையே.

ஜியா !

ஜியா என்னும் தமிழ் வார்த்தையிலே அன்பு மினிரு கிறது, ஆசை, பண்பு தெரிகிறது, பாசம் விளைகிறது, ஜியா என்ன அருமையான சொல், அன்பின் இருப்பிடம், பெற்று ரோடு நீண்டகாலம் வாழ்ந்தவர்களே ஆசீர்வதிக்கப் பட்டவர்கள். இன்றைக்கு ஒரு மாதம் முன் ஜியா, “பிள்ளைகள்” என அழைத்த அன்பு வார்த்தை, இன்ப வார்த்தை, அருமையான வார்த்தை இன்றும் எம் காதில் ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கிறது.

கடும் நோயினால் பல வருடம் வாடாது நொந்து மனம் சோராது மற்றவர்களுக்கு கஷ்டம் கொடுத்து வருத்தாது, பாயி னிற் பல நாட்ட படுக்காது அம்மாவும் பெண்பிள்ளைகளும் மகனும் புனிதங்களையேந்தித் தாங்கும் வண்ணம் வைத்துவிட்டு ஜியாவை தன்னிடத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டான் அம்பலத்தீசன். புண்ணியாத்துமா காலபயமின்றிப் பதட்டமும் பிதற்றலுமின்றிக் காலனைக் காலாற் காய்ந்தவன் கழலடிநோக்கிப் புள்ளென வெகு விரைவாய்ப் பறந்து சென்று விட்டது.

யாரையும் எதிர்த்து வெல்லலாம். ஆனால், காலனை வெல்ல முடியாது என்பதை அன்றுதான் நாங்கள் எங்கள் அனுபவவாயிலாக அறிந்து கூறினாலும்.

அன்பும் பண்புமுள்ள அயலவரும் நல்ல கற்றமெனக் கூறிக் கொள்வோரும் புடைக்குழு, சோடிப் பறையும் தம்பட்டமும் அதிர, மைந்தன் கொள்ளிக்குடம் ஏந்திச் செல்ல, மக்கள் படலைமட்டும் கூவிக் குழறிநிற்க, மயானஞ்சென்று மகன் ஜியாவின் உடலுக்குத் தீழுட்டி எரித்துவிட்டு, இவ்லத்துக்கு. ஜியா இருந்து வாழ்ந்த வீட்டுக்கு, வந்த காட்சி கண்ணீர் வெள்ளத்தில் எல்லோரையும் ஆழ்த்தியது. என்னே உலக வாழ்க்கை! என்னே உலக பாசம்.

இதுவரையும் எமக்குப் பற்றுக்கோடாக இருந்த ஒரு கொழு கொம்பு, குழந்தை யுள்ளமும், சொல்லிலும் செயலிலும் கள்ளங் கபடமற்ற தன்மையும், ஆவிபிரியும் தருணத்திலும் கதைத்துக் கதைத்து நித்திரை செய்வது போலவே ஆறுதலாகவே ஒரே நிம் மதியான நித்திரை கொண்டார். அதிகாரத்துடன் எமக்கு ஒரு காவலாக இருந்தவர், இன்றேரூடு எம் பந்தபாசங்கள் நீங்கி யமன் என்னும் தாதுவன் மூலம் அவரைத் தெய்வம் தன் அடி அழைத் தான் என்பது மிகையாகாது. இன்றேரூடு எம்மை விட்டு இறை வனடி சேர்ந்து ஒருமாதகாலம் முடிவுற்றது.

சிவமயம்

கையறுநிலைப் பாக்கள்
திதி
வண்பா

1. வாரமதார் ரேளத்திரியில் வைகாசி வையநாள் சிரார்ந்த பின்னார் சதுரத்தசியே — காராளர் ஏந்தலாம் ரத்னசிங்கம் எஃபிரான் பாதமலர் சேர்ந்தினப் மூற்ற திணம்.

எழுசிர் விருத்தம்

2. எழுதலம் போற்றும் சீர்காழிப் பதியில் ஏந்தலென் றெண்ணவந் துதித்த விழுமிய மேலாம் சம்பந்தப் பெருமான் விருப்புடன் யாத்துள் பாவை தொழுதுமே யடியார் தோத்தரித் தேத்தத் தொல்லுல கதனிலே பெற்ற விழவருத் தலமாங் கேதீச் சரத்தை விருப்புடன் கொண்டபொன் ஞடு

3. துகளிலா விந்த நாட்டினின் முடியாயத் தோற்றமு மேற்றமும் பெற்றுக் கணமார் தெங்கு பழுமரங் கணல் கதம்பமாய்க் கருதிடுந் தருக்கள் மிகமிக வோங்கி மேதினி போற்ற மேன்மையார் தில்விய பதியாய்ப் புகலரி தான் வளமெலாம் பெற்றுப் பொலிவது மணற்றியென் ஞடு

4. செப்பரு மிந்த நாட்டினைச் சார்ந்த
திவ்விய ஓரபல வதனுள்
கப்பணந் தாங்கு சந்தவேஞு டனே
கயமுகன் தன்னைமுன் மாய்த்த
ஒப்பிலா வொற்றை மருப்பின னதி
யோதரும் தெய்வங்க ஞநறயும்
திப்பிய தலங்கள் பலபல தாங்கித்
திகழ்வதா மலனவயென் முதார்
5. அங்குச பாச மேந்தியென் ரேத்தும்
அண்ணலைத் தொழுபவ ரோர்பால்
திங்களைப் பாம்பைச் சடையிலே சூடும்
செம்மலைத் துதிப்பவ ரேங்பால்
தோங்கலே தோளில் துலங்கிட மேலும்
தொண்டதைப் புரிபவ ரேர்பால்
அங்கனாருல்லில் மேலதாஅய் நின்ற
அல்வவயென் றாரதின் பாலே.
6. சொல்லரு மிந்த நாட்டினைச் சார்ந்த
தொங்குடி யழவர்க ஞன்னே
எல்லையில் புகழார் காசிநா தனென்
றேத்திட நின்றிட மேலோன்
மல்கிய சுதனுய் வருகண பதிப்பின் ளை
மாரிமுத் தென் றிட நின்ற
அல்லவில் செல்வி தன்னைமுத் தீமுன்
அன்புடன் மணந்துமே யிருநாள்
7. சட்டமா தரணி தன்னில்மேம் பட்ட
சாந்தரு மட்சக்கேந் றுகி
மட்டிலாப் புகழோ டிந்தநாள் தன்னில்
மகிதலம் போற்றிடு கொழும்பில்
இட்டம துடனே இருராஜ ரத்னம்
எந்தலாம் சிவப்ர காசம்
அட்டாதிக் கேத்தும் மகேசவரி யாதி
அன்புடைச் சோதரர் முனே

8. இற்றைக்கு மேலும் ஏழுபத் திரண்டாய்
என்னரும் யாண்டிற்கு முன்னே
வற்கட மகல வானத்தின் கோள்கள்
வனப்புட துச்சமாய் நிற்கத்
தற்பர எருளால் ரத்ன சிங்கம்
தகுதியார் போலவன் மேலாம்
பற்றுடை மாரி முத்தென வோதும்
பாவைதன் வயிற்றுதித் தனராம்
9. உதித்தவர் மேலும் வளர்மதி யெனவே
ஒத்து மூலகிலே வளர்ந்து
நதியதைத் தலையில் குட்யோ ண்ணாள்
நவிலரு மகத்திய முனிக்கு
முதிசமாய்க் கொடுத்த செந்தமி முதனை
முதுல கதனிலே கற்று
நிதியென நின்ற வாங்கிலந் தன்னை
நிலவுல கேத்திடத் தேர்ந்தோர்
10. தேர்ந்தவர் மேலும் செல்வநா யகந்தான்
சேயிழை வள்ளிப்பின்னை யென்றே
பாந்தளின் படத்தை நிகரல்கு வாளை
பாரினில் மணந்துமே பெற்ற
ஏந்திழை மேலுந் தண்டமிழ் மொழியை
ஏற்றமாய் மாணவர் தமக்கு
ஈந்துள அமிர்த ரத்ன மென்னும்
இணையிலா சிரியையார் தன்னை
11. மூன்றதீ முன்னே அந்தணர் பெரியோர்
முற்றிய அவைதனில் மேலும்
தேனுடன் பால்தான் சேர்ந்தது போலச்
செக்கமெலாம் போற்றிட மணந்து
மாந்தளிர் மேணி மங்கையோ டிருந்து
மாண்புட னில்லறந் தன்னைக்
காந்தமே இரும்பைக் கவர்வது போலக்
கவர்ந்துமே நடாத்திடு நாளில்

12. சுகிர்தரத் தினமாஞ் சொல்லரும் நங்கை
துகவிலா மெத்துனி யாக
மகிதலம் போற்றும் நேசரத் தினமும்
மெத்துனி யாகவே யமையத்
த்திரதை யொத்த தூயவாய்ச் செவிலி
தோகையாம் புட்பரத் தினமே
முகிலதை யொத்த கூந்தலார் செவிலி
முற்றிழை ரஞ்சினி தேவி

13. ஊதுலையால் மெழுகாகி உருகும்
கமல சரோஜினி தேவி
அருமையான செல்வனும் ரத்னஜோதி
அருந்தவ மார்ந்த பபா மாண்விழியாள்
தேவமனேகரி யாதி
அங்புடை யிம்மனேர் மேலும்
விருப்புடன் மேலாம் மக்களாய் மேவ
வியனுல கேத்திட விருந்தோர்
துருபத ஞெத்த தவகுல சிங்கம்
தொல்சிவ பாதசே கரமே

14. என்றிட நின்ற ரிருவரும் மேலாம்
இனையிலா மருகராய் மேவத்
துன்றிய குழலார் சந்திரப் பிரபா
சொல்லருஞ் சந்திரமோகன்
சந்திரப் பிரியா யசோதரா பெணேஜன்
சாற்றரும் கோகிளன் ரோசான்
இந்துவை நிகர்த்த சிவகவு ரியாம்
இம்மனேர் பேரராய்க் கண்டோர்

எண்சீர் விருத்தம்

15. ஆனந்த நடராஜா ராதா கிட்னன்
அங்கயற் கண்ணியாம் மங்க ளேசு
தேவெநுத்த ஞானேச இந்தி ராணி
செயர்த்த ராசாவே மோக னதால்

யோகேசு குல ரத்னம்
 மாற்றுகும் மதிதரும் ரஞ்சித ராசா
 நூன்குமார் உதயகுரியன் மகா லட்சமி
 மதிவுதனன் சண்முகா கமல நாதன்

16. ஹரிதாஸ் செப்பாநில் இம்ம னேர்கள்
 காசினியோர் போற்றுபெறு மக்க ளாக
 அரிய பெருத் தந்தையா யினிது மேவி
 அன்புள்ள நடராசா செயம் வாக்க
 மருவியே மருகராய் மேலும் மேவ
 மகிதலத்தில் மன்மதன் போல் வீற்றிருந்தோர்
 திருவா திரை யானை யெந்த நாளும்
 செகதலத்தில் மறந்திடா திருந்து வாழ்ந்
 தோர்
17. தாய்ஷபின் மேலாகச் சாற்றும் அன்பு
 தம்மக்கள் பால்மேலும் வைத்தி ருந்தோர்
 காயமுடன் பொருளாவி யிம்முன் ருலும்
 காசினியில் பேரன்பு கூட்டி வாழ்ந்தோர்
 நேயமே யுருவானேர் நிகரி லாதோர்
 நின்மலைனை யெந்நாளும் மறந்தி டாதோர்
 தூயவனென் நெல்லோரும் போற்ற நின்கேரு
 சொல்லரிய ரதனசிங்கத் தூயோன் தானே
18. இத்தகைய மேலான ரத்ன சிங்கம்
 இக்காயம் நிலையாமை தன்னை யோர்ந்து
 புத்திரனும் புத்திரிக ளாயுள் ளோரும்
 புகலரிய துயர்முழ்கிப் புலம்பி நைய
 உத்தமியாய்ச் சொல்லாநில் மனையா ளேங்கு
 உறுதுயரில் மிகமுழ்கி உலர்ந்துவாட
 அத்தனேர் சேவடிக்கீழ் வாழ வெண்ணி
 அத்துவித முத்தியடைந் தின்புற்றுரே

மகள் புலம்பஸ்

ஐயாவே ஐயாவே அன்புடைய ஜியாவே
 மகளே ‘குழந்தை’ என ஆஸ்பத்திரியில் அன்புடன்
 அழைத்து
 எனைச் சிரியாதே எனைக் கைவிடாதே என்று
 இறுதியாகக் கண்ணீர் விட்டு கூறிய வார் தஷைகளை
 மறப்போனே
 தோற்றமுண்டேல் மரணமுண்டு - துயரமனை
 வாழ்க்கை
 மாற்றமுண்டேல் கூற்றுவனின் வஞ்சமுண்டு
 நெஞ்சினிலே என அறிந்திருந்தால் - அன்று
 உண்ணை விட்டு சென்றிருக்கேன் ஜியா
 பெற்றமகன் செய்யாத கடமைதலை
 பெருமகன் இராசன்றி செய்தாளே ஏதனை
 நீ அறியாய் ஜியாவே

2-வது மகள் புலம்பஸ்

என் பெற்ற தந்தையே எனைவிட்டுப் பிரிந்தாயே
 உனை பார்க்க முடியாது - பாவியானே
 நான் பெற்ற மக்களும் உண்ணருகில் இல்லை
 இனி யான் உண்ணை எப்போது காண்பேன்

மனைவி புலம்பஸ்

என்சிர் விருத்தம்

பொங்களர்ந்த திருவதனப் பொலிவு காட்டிப்
 பொங்கொளியோன் தனைக்கண்ட மரையைப்போல
 என்னுசை நாயகனுய் வீற்றி ருந்து
 எளியேனை இன்னலிலே விடாமற் காத்தாய்
 இந்தாளில் எனைவிட்டாய் மின்ன லின்றி
 இடிவிழுந்த வாரூனேன் இனியென் செய்வேங்
 உண்ணுயோ உண்ணுயோ என்னை மேலும்
 உதறிவிட்டாய் உதறிவிட்டாய் உலர்ந்திட்டாயே

நோய்தீரும் திருமென்றே எண்ணி மேலும்
 நுவலரிய மருந்துவகை யெல்லாந் தந்தேன்
 காய்வகற்றிக் காப்பாற்ற வேண்டு மென்று
 கைகூப்பி கடவுள்டி வேண்டி நின்றேன்
 மாய்தலுக்கே இடமின்றி யெல்லாஞ் செய்தேன்
 மகிதலத்தில் இவையெல்லாம் பயன்கொள் ளாமல்
 தியந்தொழிய மக்களுடன் எண்ணை விட்டாய்
 செப்பரியாய் என்செய்வேன் செயலற் றேனே.

உன்றனுக்கு நான்பெந்ற மக்க ளௌல்லாம்
 உளங்கனிந்து மேலான பொன்குஞ் சென்று
 பண்ணினையே அன்பென்னும் மேன்மை வாய்ந்த
 பாசத்தால் மக்களுடன் கட்டி யாண்டாய்
 தெண்றிசைக்கோன் சொல்லாமல் வந்து மேலும்
 சேதிக்க அவன் பின்னால் சென்றிட்டாயே
 மன்னவனும் தேவியும்போல் ளாழ்ந்த வாழ்வு
 மாணிலத்தில் கனவாகி மாறிற் றந்தோ.

வீடுவரை நான்வந்தேன் அதற்குப் பின்னால்
 வீதிவரை சுற்றமெல்லாம் வந்தார் நாதா!
 காடுவரை நீபெற்ற மகன் வந்தார்
 காசினியில் அதற்கப்பால் ஒருவ ரிக்லை
 தேடரியாய் இதைநினைக்க என்ற னுண்மை
 திகிலடையச் செய்திட்டாய் செத்திட்டாயே
 கூடுவிட்டால் கூற்றுவனுக் காளாய் விட்டாய்
 குவலயத்தில் எனைக்கதற விட்டிட்டாயே. 22

பெண்மக்கள் புலம்பல்

எண்சீர் விருத்தம்

உய்விற்கே வழிகாட்டும் மேலாங் கல்வி
 உணவுடை நகையென்று சொல்லப் பட்ட
 தையலருக் குரியதாய்ச் சொல்லும் செல்வம்
 தாரணியில் மேன்மேலும் தந்து வந்தாய்

ஜயாவே என்றுசொல்ல அண்டி ஞேடும்
அவனியிலே மேலான மக்கா ளெங்பாய்
நெயவே விட்டிந்நாள் நகர்ந்திட்டாயே
நட்டாற்றில் கைவிட்டாய் கைவிட்டாயே.

மகன் புலம்பஸ்

பன்னிருசிர்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

பற்றுடன் எங்களை மைந்தனுய்ப் பெற்றுமே
பாலித்ததை நினைந்தமுவனே
பாரினில் உணவதெ எனக்கூட்டிப் பின்னுன்னும்
பட்சமதை நினைந்தமுவனே
சோற்கட வாதநன் மகனுய் நடவென்று
சோல்லுவதை நினைந்தமுவனே
தோகையாம் எம்அண்ணை உணைநினைந் தேங்கியே
துடிப்பதை நினைந்தமுவனே
கற்பெனும் பெயர்பூங்ட கல்வியதை யூட்டிக்கண்
காணித்ததை நினைந்தமுவனே
கந்ரேருள் ஒருவராய் இருக்க வேண்டுமென்று
கற்பித்ததை நினைந்தமுவனே
வற்கடம் என்கின்ற வறுமையில் விடாமலே
வளப்புடன் வளர்த்து மேலும்
வாரமுடன் வளர்த்துள தந்ததயே எதற்கென்று
மைந்தன்நாள் அமுவனையோ
ஊர் திரண்டு உன்கடமை யதனை
செய்ததை நினைந்தமுவேனே.

சகோதரர் புலம்பஸ்

எண்சிர் விருத்தம்

பாண்டவர்கள் முதலிடத்தைத் தரும னுக்கு
பரிவுடனே கொடுத்துப்பா ராட்டி னுற்போல்
ஈண்டுமக்கே முதலிடத்தை இன்ப மோடுக
இவ்வுலகில் அளித்திருந்த எப்பமை இந்நாள்

காண்பரிய துயர்முழ்கிக் கலங்க விட்டுக்

காலன்வாய்ப் பட்டந்தோ கரந்திட்டாயே
மாண்புடையாய் மாண்புடையாய் இனிமே விந்த
மகிதலத்தில் எந்தநாள் காண்போமே அன்னை!

மருமக்கள் புலம்பஸ்

இன்பமே உருவெடுத்து எங்களோடு

இன்னுத சொல்லதனைப் பேசி டாமல்
அன்பான மருக்ரென அழைப்பாய் மேலும்

அவனியிலே மேலான வழியைக் காட்டிய
பொன்பெற்ற வறியோன்போல் புகழ்ந்தே யாண்டாம்
பூதலத்தில் புலிவாயில் பட்ட மான்போல்
இன்னலுற விட்டிட்டாய் விட்டிட்டாயே

இனியாரை மாமாவென் றழைப்போ மந்தோ.

மைத்துனர் புலம்பஸ்

பஞ்சவரும் பரந்தாயன் தானும் போலப்

பாரதனில் உள்ளத்தில் அன்பு வைத்தாய்
தஞ்சமென விற்றிருந்து தாய்போ வன்பு

நரணியதில் மேலுமே காட்டி யாண்டாய்
தஞ்சபுலி வாய்ப்பட்ட சிதுடன் போலச்

சோகழு விட்டுமே துறந்தாய் மேலும்
பஞ்சரத்தின் பாற்பட்ட கிளிபோ ளாக்கிப்

பறந்திட்டாய் பறந்திட்டாய் பறந்திட்டாயே.

பேர் புலம்பஸ்

முட்டாச சோக்கினற்று பலுன் வகைகள்

முன்னின்று கேக் ஆதி யான

இட்டமாய்ப் பண்டவகை எல்லாம் தந்தாய்

இனியமொழி பேசியெமைச் சிரிக்க வைத்தாய்
ஆட்டாமல் அடியாகல் குவல யத்தில்

குஞ்சதனைப் பார்க்கின்ற பறவை போல
மட்டில்லாப் பேரன்பு காட்டி இந்நாள்

மறைந்திட்டாப் அப்பாநீ மறைந்திட்டாயே.

ஊரார் அயலார் உறவினர் யாவரும் புலம்பஸ்
 பருந்தின்வாய்ப் பட்டறைமும் பார்ப்ப தானேம்
 பகுவமழை காணைத பயிரு மானேம்
 புரந்தரனில் லாதலையும் நாடு மானேம்
 புலிவாயிற் பட்டறைமும் மானு மானேம்
 இரவோனே இல்லாத வான் மானேம்
 இனையில்லா அன்பதனைக் காட்டி மேலும்
 சூரவனைப்போல் வீற்றிருந்த ரதன் சிங்கம்
 குவலயத்தை விட்டாராம் என்ற போதே.

தேற்றம்

திருமூலர் திருமந்திரம்

ஹரெலாங் கூடி யொலிக்க அழுதிட்டும்
 பேரினே நீக்கிப் பின்மென்று பேரிட்டுச்
 சூரையங் காட்டிட்ட கொண்டுபோய்ச் சுட்டிட்டு
 நீரினில் மூழ்கி நினைப்பொழிந் தார்களே.

விவதருமோத்தரம்

பாம்பழல் வாயினால் பற்றமன் கேம்
 வேம்பிடுந் துயருறும் சீவன் தேயுநான்
 ஓம்பிட வல்லரோ ஏற்றமற் றையார்
 போம்பொழு தருந்துனை புரிந்த புண்ணியம்

கடைசி மகள் புலம்பஸ்

கல்லூரிக் கேகவென வெளியே விட்டு
 அன்புடன் போவதனை நின்று பார்ப்பாய்
 மல்கியவிஞ் ஞாலமதில் பிந்தினனோ
 மகளோந் பிந்தியதேங் என்று கேட்பாய்
 அல்லவெனும் சொல்லுக்கே இடம்கை யாமலே
 அளவில்லாப் பேரன்பு காட்டி யாண்டாய்
 சொல்லரிய துயர்மூழ்க இந்தாள் விட்டாய்
 தோகைவாய்ச் சர்ப்பம்போல் துடிகின் ரேனே.

விட்டு

An Appreciation

The late Mr. K. Ratnasingam was one of my long-standing friends, for whom I had great regard in my life, on account of his breadth of vision, public spirit, human sympathy, and flair for social service. He was a real gentleman of quite a sportive type, and had a very wide circle of friends and acquaintances, who held him in high esteem.

When he was reading with me at Jaffna Hindu College, in the London Matriculation Class, he was deemed to be an all-round sportsman and athlete of a very high order, who was at the same time remarkably proficient in English. But for his absorbing interest and excessive indulgence in sports and athletics at the expense of his studies, he would have become an able lawyer like his illustrious brother Mr. K. Rajaratnam, who was my contemporary at Law College and is faring well as an advocate at the Colombo Metropolitan Bar.

Mr. Ratnasingam started life as a Government Contractor about 45 years ago, and was prospering well in that vocation at Gampola, following the foot-steps of his father, Mr. Kanapathippillai a successful businessman, who was a tower of strength to the Tamils, and kept the Sinhala and Muslim chandiyas of Gampola in their proper place, under constant terror. He was at that time

espousing several noble causes of which special mention may be made of his charitable donation of a fine piece of land to the Gampola Zahira College and the yeoman service he rendered in raising funds for the erection of a big storeyed building at the Kokkuvil Hindu College, during the principalship of Mr. S. H. Perinbanayaham, who was once our political guru of the Gandhian make. Apart from institutional charity, he also individually helped to the best of his ability the poor and the low, for whom he always had a soft corner in his heart.

He would have in course of time entered the Parliament and performed considerable service to the country, had not his political aspirations been fully shattered by the Citizenship and Franchises acts, which kindled communalism, isolating the Tamils from the Sinhalese.

May his soul attain the much-prayed for eternal bliss !!!

Vayavilan,
7th July, 1980.

V. Rasanayaham J. P.
Attorney-at-law

‘இரத்தின சிங்கவேள் எத்திட வீடு
நிருத்தனை வேண்டுவோம் நேர்ந்து’

— வயாவிளான் ஆசிரியர்களும்
பொதுமக்களும்

வயாவிளான்
7-7-80

இங்கனம்
இராசநாயகம்
சட்ட நூலறிஞரும்
சமாதான நீதிபதியும்

நன்றி நவீலஸ்

எனது அருமை நாயகர் அவர்களின்
மறைவின்போது வருகை தந்தவர்களுக்
கும் அதற்காம் உதவிகளை ஒரு வரும்
வேண்டாமல் இருக்கவும் மனம்கோணது
முன்வந்து ஆற்றியவர்களுக்கும் அஞ்சல்
மூலம் அனுதாபச் செய்திகள் அனுப்பிய
வர்களுக்கும் அயலவர்களுக்கும் ஏனை
யோர்க்கும் எனது மனம் ஆர்ந்த நன்றி
யைத் தெரிவிக்கின்றேன். தனி ததனி
அறிவிக்கமுடியாமைக்கு வருந்துகின்றேன்.

கலாமகால்

இங்கானம்

பலாலி தெற்கு,

தங்கள் உண்மையுள்ள

வசாவினான்

திருமதி

11—7—80.

இரத்தினசிங்கமும்

பிள்ளைகளும்.

மு'காந்தா அச்சகம்,
 யாழ்ப்பாணம்.
 தொலைபேசி: 256